

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

דמ"ש 10-09-13980 אנגואץ נ' אדיר - הבירה בע"מ

בפני כב' השופט דניאל גולדברג
נ.צ. (ע) אברהם שלו
נ.צ. (מ) רמה חפץ

תובעת וונדו אנגואץ
ע"י ב"כ אייל ברגר

נגד

נתבעת אדיר - הבירה בע"מ

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
1. הנתבעת היא חברה המספקת שירותי ניקיון.
2. התובעת, גב' וונדו אנגואץ, עבדה אצל הנתבעת מיום 10.11.09 עד ליום 27.5.10, עת פוטרה.
3. עבודת התובעת בוצעה במשרד המשפטים בירושלים.
4. לאחר סיום עבודתה הגישה התובעת תביעה זו לגמול בעד עבודה בשעות נוספות, פדיון חופשה, פיצוי בעד אי ביצוע הפרשה לפנסיה ואש"ל. בסיכומיו זנח ב"כ התובעת את התביעה לאש"ל וכן הודיע כי התובעת אינה עומדת על תביעתה לפדיון חופשה.
5. **התביעה לגמול בעד עבודה בשעות נוספות**
6. התובעת תבעה סך 4,037 ₪ בגין גמול עבודה בשעות נוספות. לטענתה, היא עבדה בכל יום תשע וחצי שעות.
7. הנתבעת טוענת כי התובעת אינה זכאית לגמול עבודה בשעות נוספות הואיל והתובעת עבדה תשע שעות בלבד וקיבלה בגין כל יום עבודה גמול בעד שעה נוספת אחת.
8. לאחר שעיינו בעדויות ובראיות החלטנו שהתובעת זכאית לגמול בעד חצי שעה נוספת לכל יום עבודה בו עבדה. להלן נימוקינו:
9. הצדדים חתמו על חוזה עבודה בו נאמר כי "היקף התפקיד יהא 00:00-17:00 בימים א-ה, דהיינו 10 שעות ביום.
10. בחוזה העבודה נאמר, בסעיפים 5.5 ו-5.6:

5.5

"מובהר כי במהלך יום העבודה, יטול העובד שעת הפסקה על חשבונו לשם אכילה או מנוחה, בגינה לא יהיה זכאי לתשלום מן המעביד. המנוחה הינה חובה על כל עובד בהתאם לחוק שעות עבודה ומנוחה,

1 מתוך 5

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

דמ"ש 10-09-13980 אנגואץ נ' אדיר - הבירה בע"מ

- 1 תשי"א-1951. בשעת המנוחה רשאי העובד לעזוב את תחנת העבודה
2 שלו. מוסכם מראש, כי במידה והמעביד יבחר שלא לנכות משכרו של
3 העובד את שעת ההפסקה, לא תשמע טענה כי הוא מנוע מלעשות כן
4 בעתיד או כי מחל באופן כלשהו על זכות לעשות כן".
- 5
6 5.6
- 7 מובהר, כי חל איסור מוחלט על העובד לעבוד שעות נוספות שלא
8 עפ"י דרישת הממונים עליו ובאישורם. היה והעובד יידרש ע"י
9 הממונים עליו לעבוד שעות נוספות בגין עבודה בשעות נוספות העולות
10 על יום עבודה הקבוע עפ"י דין וזאת עקב צרכי העבודה, יקבל העובד
11 גמול שעות נוספות בהתאם לחוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-
12 1951".
- 13 9. מקובלת על בית הדין טענת הנתבעת לפיה בגין כל יום עבודה שביצעה התובעת היא קיבלה
14 גמול של שעה נוספת אחת. הדבר נתמך בבירור בתלושי השכר ואושר על ידי התובעת
15 בחקירתה הנגדית.
- 16 10. הצדדים חלוקים בשאלה מה היה אורך יום העבודה של התובעת? האם תשע וחצי שעות
17 כטענת התובעת או תשע שעות כטענת הנתבעת. מחלוקת זו נובעת ממחלוקת אחרת: מה
18 היה אורך ההפסקה שהתובעת נטלה בפועל מעבודתה. לטענת התובעת, היא יצאה
19 להפסקות של חצי שעה בלבד. לטענת הנתבעת התובעת יצאה להפסקות בנות שעה בכל יום
20 וקיבלה גמול בעד שעה אחת נוספת לכל יום עבודה.
- 21 11. התובעת טענה בהקשר זה שהנתבעת לא סיפקה לה ולחברותיה שעבדו עמה בניקיון, מקום
22 או חדר שבו יכלו לשהות בזמן ההפסקה וכי הן נאלצו לשהות בעת ההפסקות שלהן
23 במדרגות הבניין, שם הן אכלו את ארוחותיהן. לטענתה, כאשר הן היו יושבות כך במדרגות,
24 נציגת הנתבעת, גב' שרית אבו צדקה היתה מורה להן לחדול משיבתן ולחזור לעבודתן.
- 25 12. לטענת גב' אבו צדקה, שהעידה לנתבעת, היא כלל לא היתה מגיעה למשרד המשפטים בכל
26 יום, ולכן אין לקבל את עדות התובעת. לדבריה, היא הוזמנה לפי הצורך על ידי נציגי משרד
27 המשפטים להגיע למשרד במקרים שבהם נוכחותה נדרשה כדי להטיל את מרותה על
28 העובדות, ובהן התובעת, שהיתה "נעלמת" מן העבודה, לדבריה. לטענת גב' אבו צדקה,
29 התובעת, יחד עם חברותיה, היתה יושבת ואוכלת במחסן שנמצא בקומה התחתונה של
30 הבניין ו"נעלמת" אף יותר משעה ביום.
- 31 13. במחלוקת זו אנו מעדיפים את עמדת התובעת, מן הנימוקים הבאים:
- 32 14. כידוע, חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951 מוציא מכלל הגדרת "שעות עבודה" את
33 ההפסקות לפי סעיף 20 לחוק (הגדרת "שעות עבודה" בסעיף 1 לחוק). סעיף 20(א) לחוק
34 קובע לאמר:

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

דמ"ש 10-09-13980 אנגואץ נ' אדיר - הבירה בע"מ

- 1 22. התובעת עבדה 135 ימי עבודה. ערך שעת עבודה היה 20.70 ₪ בתקופת עבודתה. לפיכך בגין
- 2 חצי שעה זכאית התובעת ל-12.93 ₪ לכל יום, ובסך הכל ל-1,747 ₪.
- 3 23. התובעת לא עמדה בסיכומיה על דרישתה לפיצויי הלנת שכר. ממילא אנו סבורים שהפרשי
- 4 השכר לא שולמו עקב חילוקי דעות שיש בהם ממש. לפיכך נפסוק לתובעת הפרשי הצמדה
- 5 וריבית על גמול העבודה בשעות הנוספות.
- 6 **פיצוי בעד אי הפרשה לפנסיה**
- 7 24. התובעת תבעה סך של 1,617 ₪ בגין אי הפרשה לפנסיה.
- 8 25. הנתבעת הכחישה בכתב ההגנה את זכאות הנתבעת להפרשות לקרן פנסיה.
- 9 26. בדיון ההוכחות שקיים ביום 9.2.12, הודה נציג הנתבעת, מר דורון ידיד לוי, כי התובעת
- 10 זכאית להפרשות לקרן פנסיה. במעמד הדיון הוגש מסמך מיום 26.1.12 של סוכנות הביטוח
- 11 מוטי מסקלציי המאשר קבלת המחאה על סך 1,400 ₪ לתאריך 1.12.11, בגין הפרשות
- 12 מעביד לתובעת עבור תקופת עבודה 11/09 עד 05/10 (כולל). המסמך סומן כמוצג נ/2 (עמוד 4
- 13 לפרוטוקול הדיון, שורות 25-28).
- 14 27. בתגובה להגשת נ/2 ביקש ב"כ התובעת שהות של 7 ימים לבדוק האם הכספים התקבלו
- 15 לקרן פנסיה של התובעת.
- 16 28. ביום 16.2.12 הודיע ב"כ התובעת כי ביום 9.2.12, לאחר דיון ההוכחות, שלחה הנתבעת
- 17 לתובעת אישור מחברת ביטוח איילון ממנו עולה כי הנתבעת הפקידה ביום 7.2.12 סך של
- 18 1,440 ₪ לקרן פנסיה על שם התובעת, ואולם לא הועבר לתובעת מכתב לשחרור הכספים
- 19 הצבורים על שמה בקרן הפנסיה. התובעת לא כפרה בסכום שהועבר לסוכנות הביטוח ולא
- 20 טענה כי מגיעים לה הפרשים מעבר לסך של 1,440 ₪.
- 21 29. במסגרת תגובתה ביקשה התובעת כי, במסגרת פסק הדין, יתן בית הדין צו שיוורה לנתבעת
- 22 להעביר לתובעת מכתב לשחרור כספי הפנסיה, ולחילופין לפסוק לה פיצוי בגין אי הפרשה
- 23 לקרן פנסיה בכפוף להסכמתה להשבת כספי הפנסיה הצבורים על שמה (בסך 1,440 ₪).
- 24 30. בו ביום הגישה הנתבעת תגובתה וטענה כי במסגרת הדיון מיום 9.2.12 הוגש "מכתב
- 25 המשחרר את כספי הפנסיה לטובת התובעת" וכי מסמך זה "מצוי אף בידי בית הדין"
- 26 ומשכך אין לקבל את בקשת התובעת.
- 27 31. ביום 21.2.12 ניתנה החלטה המורה לתובעת להגיב על תגובת הנתבעת מיום 16.2.12.
- 28 התובעת לא הגישה את תגובתה.
- 29 32. מעיון בתיק בית הדין עולה כי המסמך היחיד שהוגש לעניין רכיב הפנסיה של התובעת הנו
- 30 נ/2 שתואר לעיל, שאינו מהווה מכתב שחרור כפסים, כטענת הנתבעת.
- 31 33. בהיעדר מחלוקת כי הנתבעת העבירה לסוכנות הביטוח מוטי מסקלציי סך של 1,440 ₪ עבור
- 32 חלק הפרשות המעביד לקרן פנסיה של התובעת בגין תקופת עבודתה, ובשים לב לכך
- 33 שהנתבעת לא הוכיחה כי העבירה לתובעת מכתב לשחרור כספי התגמולים הצבורים על
- 34 שמה, בית הדין נותן בזאת צו המורה לנתבעת להמציא לידי התובעת מכתב לשחרור כספי

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

דמ"ש 10-09-13980 אנגואץ נ' אדיר - הבירה בע"מ

1 התגמולים הצבורים על שמה של התובעת בתוך 14 יום מיום המצאת פסק דין זה לידה.
2 הנתבעת תישא בסכום הפרשי הצמדה וריבית על סך של 1,440 ש"ח החל מיום 1.6.10 ועד
3 למועד התשלום בפועל.

סוף דבר

4
5 34. התביעה מתקבלת חלקית, כאמור להלן. הנתבעת תפעל כמפורט להלן:
6 א. הנתבעת תשלם לתובעת סך של 1,747 ₪ בגין גמול עבודה בשעות נוספות
7 בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 1.6.10 ועד למועד התשלום בפועל.
8 ב. ניתן בזאת צו המורה לנתבעת להמציא לידי התובעת בתוך 14 יום מיום
9 המצאת פסק הדין לידה, מכתב לשחרור כספי התגמולים הצבורים על שמה של
10 התובעת בסך 1,440 ₪.
11 ג. הנתבעת תשלם לתובעת הפרשי הצמדה וריבית על הסכום 1,440 ₪ החל מיום
12 1.6.10 ועד למועד התשלום בפועל.
13 35. הנתבעת תשלם לתובעת שכ"ט עו"ד בסך 1,500 ₪.
14 36. הערעור על פסק דין זה הנו ברשות. בקשה לרשות ערעור ניתן להגיש לבית הדין הארצי
15 לעבודה תוך 15 יום.
16
17 ניתן היום, "י באדר תשע"ב, 04 מרץ 2012, בהעדר הצדדים.
18
19 "ההחלטה נחתמה בידי נציגי הציבור ועותק נמצא בתיק בבית הדין. לצדדים מופץ עותק בחתימה
20 אלקטרונית של השופט לבדו".
21

דניאל גולדברג, שופט

נציגת ציבור רמה חפץ

נציג ציבור אברהם שלו

22
23